

ಡಬ್ಬಿಂಗ್ ಬೇಡೇ ಬೇಡ, ರೀಮೇಕ್ ಇದ್ರೆ ಇರಲಿ

ಶಾಲಿನಿ
ರಾವ್
ರಿಯೇ ಕನ್ನಡ
'ಸತ್ಯ'ದ
ಊರ್ಮಿಳಾ

◆ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಏಕತಾನತೆ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆಯಾ?

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವೀಕ್ಷಕರಿಗೆ ಹಾಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ 'ಸತ್ಯ' ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಕಥೆ ಸೇರಿದಂತೆ ಗೆಟಪ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಬೇರೆ ರೀತಿ ಇದೆ. ಬಹುತೇಕ ಧಾರಾವಾಹಿಯಲ್ಲಿ ನಾಯಕಿಯನ್ನು ಪಾಪದವಳಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿನ ನಾಯಕಿ ಸಮರ್ಥ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದವಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಎಂದೇಕೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ, ಕೌಟುಂಬಿಕ ಕಥಾ ವಸ್ತುವನ್ನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಥೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಒಂದು ಕಾರಣ. ಮತ್ತೊಂದು ಏನೆಂದರೆ ಯಶಸ್ವಿ ಕಥೆಯನ್ನು ಮಾಡದೆಯಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುವುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಒಂದೇ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಕಲಾವಿದರಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನೇ ನಾವು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇವೆ. ಒಂದರಲ್ಲಿ ಪಾಸಿಟಿವ್ ಪಾತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೊಂದರಲ್ಲಿ ನೆಗೆಟಿವ್ ಶೇಡ್ ಬಯಸುತ್ತೇವೆ. ಮೊದಲು ಟಿವಿ ವಾಹಿನಿಗಳ ಪ್ರಮಾಣ ಕಡಿಮೆ ಇತ್ತು. ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ವೇದಿಕೆಯೂ ಹೊಸತು. ಹಾಗಾಗಿ ಭಿನ್ನತೆ ಇತ್ತು. ಈಗ ಒಂದು ಧಾರಾವಾಹಿ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಅದೇ ಮಾದರಿಯ ಹೊಸ ಕಥೆ ಬರುತ್ತದೆ.

◆ ಊರ್ಮಿಳಾ ಪಾತ್ರ ಏಕೆ ಇಷ್ಟ ಆಯ್ತು?

ಊರ್ಮಿಳಾ ತಾನಾಯಿತು ತನ್ನ ಕುಟುಂಬ ಆಯಿತು ಎನ್ನುವಂತೆ ಬದುಕುತ್ತಾಳೆ. ಸಂಸಾರವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಕರಣೆಯ ಪಾತ್ರವೇ ಸರಿ. ಅಕ್ಕ, ಬಾವ, ಗಂಡ ಮಕ್ಕಳ ಕ್ಷೇಮವನ್ನು ಕಾಳಜಿಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ತನಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮನೆಯವರ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ನೀಡುತ್ತಾಳೆ. ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಮುಡುಪಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರುವುದು ಇಷ್ಟ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

◆ ಬಣ್ಣ ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಒಲಿದು ಬಂತು?

ಇದು ನನ್ನ ತಾಯಿಯ ಉಡುಗೊರೆ. ಅಮ್ಮ ಮನೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಕಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇತ್ತು. ಅವರ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ನಟಿ ತಾರಾ ಪರಿಚಯ ಆದರು. ಆಗ ನಾನು 5ನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದೆ. ಶಿವರುದ್ರಯ್ಯ ಅವರು ದೂರದರ್ಶನಕ್ಕೆ 'ಥ್ಯಾಂಕ್ಯೂ ಸರೂ' ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅಮ್ಮನ ಬೇಡಿಕೆಯಿಂದ ಮೊದಲು ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ತಾರಾ ಅವರ ಮಗಳ ಪಾತ್ರ ಮಾಡಿದೆ. ಮೂವತ್ತು ಧಾರಾವಾಹಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಇದ್ದೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಶಾಲೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಋಷಿಯಲ್ಲಿ ಇದರಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡೆ.

◆ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ಮಾಡಿದ ಪಾತ್ರ ಯಾವುದು?

'ವರಾಹ' ತುಂಬ ಹಿಟ್ ಆಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು 18 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಜನ ಆ ಧಾರಾವಾಹಿಯ ನನ್ನ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನೆನಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದು ನನಗೆ ತುಂಬ ಇಷ್ಟವಾದ ಪಾತ್ರ. ಅದು ಇಷ್ಟ ಆಗಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಹಲವು ತಿರುವುಗಳು ಇದ್ದವು. ಅದನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ 7ನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದೆ. ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರುವ ತನಕ ಅದು ಬರ್ತಾನೆ ಇತ್ತು. ನಾನು ಬೆಳೆದಂತೆ ಪಾತ್ರವೂ ಬೆಳೆಯಿತು.

ಲಕ್ಷ್ಮಿನೂ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಲ್ಯೂಡ್ ದಾಳಿ ಪ್ರಕರಣಗಳು ನಡೆದಿದ್ದವು. ಅಂತಹ ಒಂದು ಘಟನೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಪಾತ್ರದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಓದಲು ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಪ್ರೀತಿಸಲು ಓಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಿರಾಕರಿಸಿದರೂ ಅವನ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಬೇಸತ್ತು ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಾರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಅದರಿಂದ ಕುಪಿತನಾದ ಆತ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಲ್ಯೂಡ್ ಎರಚುತ್ತಾನೆ. ಆ ದಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಆಕೆ ಬಚಾವಾಗಿ ತನ್ನ ಬದುಕನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ಅದ್ಭುತವಾದ ಕಥೆ. ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಅಭಿನಯ ಕೂಡ ಇಷ್ಟ ಆಗ್ರಾ ಹೋಯ್ತು. ನಂತರ 'ಗುಪ್ತಗಾಮಿನಿ', 'ಮಹಾಮಾಯಿ', 'ಪುಣ್ಯಕೋಟಿ'ಯಲ್ಲಿನ ಪಾತ್ರಗಳೂ ಇಷ್ಟವಾಗಿವೆ.

◆ ರೀಮೇಕ್ ಮತ್ತು ಡಬ್ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ನಿಲುವು ಏನು?

ಡಬ್ ಆಗುವುದು ಅಷ್ಟು ಇಷ್ಟ ಆಗಲ್ಲ. ಕಥೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೆ ರೀಮೇಕ್ ಮಾಡಬಹುದು. ಡಬ್ಬಿಂಗ್ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಕಲೆಯನ್ನೇ ನಂಬಿದ ನಮಗೆ ಕೆಲಸವೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ಭಾಷೆ ಗೊತ್ತಿರದ ವೀಕ್ಷಕರಿಗೆ ಯಶಸ್ವಿ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮದಾಗಿ ತೋರಿಸಬಹುದು. 'ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದ ಭಗವಂತ', 'ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಲಿ', 'ಅಮೃತಧಾರೆ' ರೀಮೇಕ್ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳು. ಕನ್ನಡ ವೀಕ್ಷಕರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಡಬ್ಬಿಂಗ್ ಆದರೆ ಅನೇಕ ಕಲಾವಿದರು ತಂತ್ರಜ್ಞರು ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಡಬ್ಬಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಲಾತ್ಮಕತೆಯೂ ಅಷ್ಟು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಡಬ್ಬಿಂಗ್ ಬೇಡೇ ಬೇಡ, ಬೇಕಿದ್ದರೆ ರೀಮೇಕ್ ಮಾಡಲಿ ಎಂದು ನಾನಂತೂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತೇನೆ.

■ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಕೆ.